

El cost del 'poder valenciano'

L'arribada del Partit Popular a la Generalitat Valenciana l'any 1995, independentment de les preferències ideològiques de cadascú, podria haver representat un moment històric per al país. Per primera volta des dels agitats temps de la transició, els conservadors valencians adquirien, en virtut de l'alternança democràtica, responsabilitats de govern. Era l'oportunitat de demostrar que el tarannà centrat i liberal amb què havien avalat el seu triomf electoral no s'exhauria en meres encaixades de mans i somriures mediàtics. El Partit Popular tenia la possibilitat de reconvertir la dreta local en una opció política civilitzada, capaç de sumar-se a un ampli projecte de vertebració de la societat.

No es tractava, evidentment, d'esdevenir, d'un dia per l'altre, fervents nacionalistes. Hi havia prou simplement d'acceptar la pluralitat de la ciutadania i, amb unes dosis mínimes de racionalitat i de bon criteri polític, de reconciliar els sectors conservadors amb el seu propi país. Ara tenien l'avinentesa d'impugnar, amb una acció de govern ponderada, aquella vella dita que deia "el País Valencià serà d'esquerres o no serà".

Els ha mancat, però, la responsabilitat i el "sentit d'estat". Per desgràcia per a tots, l'actuació del govern del Partit Popular des que va arribar a la Generalitat valenciana ha estat coherent amb una tradició política antivalencianista i de reflexos autoritaris. No sols s'han qüestionat les llibertats públiques, des del dret d'expressió a l'autonomia universitària, sinó que s'ha aprofundit el procés de despersonalització lingüístic i cultural dels valencians.

Vist amb una perspectiva històrica, el triomf del Partit Popular, amb el suport dels regionalistes d'Unió Valenciana, deu molt al clima de crispació que ha anat enverinant la convivència

civil des de les acaballes del franquisme. No debades, tot i que alguns vulguen oblidar-ho, la funció que ha tingut –i que té encara– l'anticatalanisme no és una altra que blocar la democratització i el redreçament nacional del País Valencià.

Ara que tant es parla de la conspiració mediàtica que, segons algunes veus, ha dut els populars al govern de Madrid, potser caldria recordar que els ciutadans valencians han estat sotmesos des de fa molts anys a una campanya permanent de crispació anticatalanista. Molts que passen per pares de la pàtria i defensors de les essències nostrades han atiat, per interessos sectaris, el conflicte civil que viu la societat valenciana. I, en bona mesura, els inquilins del palau de la Generalitat i els seus socis han arribat on són perquè han rendibilitzat políticament aquella estratègia de la tensió. De fet, mentre el discurs del Partit Popular fa una crida a la superació dels enfrontaments identitaris, des de les Corts es dóna suport a totes les iniciatives desestabilitzadores dels regionalistes, especialment en matèries tan delicades com la llengua i la cultura.

Es per això que, en el límit simbòlic dels mil dies de govern, convé valorar l'impacte de la gestió de la dreta sobre la societat valenciana. Acció Cultural del País Valencià ja ha fet un primer pas elaborant un detallat document, que EL TEMPS publica ara en primícia, sobre les repercussions de la política del Partit Popular en la llengua, el món de la cultura, l'ensenyament i els mitjans de comunicació.

No hauria de ser una iniciativa aïllada. Uns altres àmbits de la vida pública –des del medi ambient a la sanitat, passant per l'economia i l'urbanisme– reclamen també que les associacions progressistes facen balanç del cost que el *poder valenciano* està tenint per a aquest país, perquè la perversió de la política cultural tampoc no és un fenomen aïllat. ■

"Tenien l'avinentesa d'impugnar, amb una acció de govern ponderada, aquella vella dita que deia 'el País Valencià serà d'esquerres o no serà'."

"Els ha mancat, però, la responsabilitat i el 'sentit d'estat'."